

Ελαφρά του Χατζιδάκι

Και Άλλα

Τα παιδιά του Πειραιά

Απ' το παράθυρό μου στέλνω
ένα δύο και τρία και τέσσερα φιλιά,
που φτάνουν στο λιμάνι
ένα και δύο και τρία και τέσσερα πουλιά.

Πώς θα 'θελα να έχω
ένα και δύο και τρία και τέσσερα παιδιά,
που σαν θα μεγαλώσουν όλα
να γίνουν λεβέντες για χάρη του Πειραιά!

Όσο κι αν γάζω δε βρίσκω άλλο λιμάνι
τρελή να μ' έχει κάνει όσο ο Πειραιάς,
που όταν βραδιάζει τραγούδια μ' αραδιάζει
και τις πενιές του αλλάζει, γεμίζει από παιδιά.

Από την πόρτα μου σαν βγω
δεν υπάρχει κανείς που να μην τον αγαπώ,
και σαν το βράδυ κοιμηθώ ξέρω πως,
ξέρω πως, πως θα τον ονειρευτώ.

Πετράδια βάζω στο λαιμό
και μια χά... και μια χά... και μια χάντρα φυλακτό,
γιατί τα βράδια καρτερώ
στο λιμάνι να βγω, κάποιον άγνωστο να βρω.

Όσο κι αν γάζω ...

(αργά) Πώς θα 'θελα να έχω ένα και δύο και τρία

(παύση)

(πιο αργά) και τέσσερα παιδιά.

Πάμε μια βόλτα στο Φεγγάρι

Τρεις μέρες χώ... τρεις μέρες χώρισα από σένα,
τρεις νύχτες μέ... τρεις νύχτες μένω μοναχή.

Σαν τα βουνά που στέκουν τώρα δακρυσμένα,
όταν τα βρέ... όταν τα βρέχουν οι ουρανοί.

Σαν τα βουνά

Διώξε τη λύπη, παλικάρι, πάμε μια βόλτα στο φεγγάρι.

Πώς να βγω και ... πώς να βγω και να περπατήσω,
τα λόγια του, τα λόγια του να θυμηθώ,

με το φεγγάρι πώς, αχ πώς, να τραγουδήσω;

Με το φεγγάρι πώς να παρηγορηθώ;

Με το φεγγάρι πώς, αχ πώς

Διώξε τη λύπη. παλικάρι, πάμε μια βόλτα στο φεγγάρι

Κυπαρισσάκι

Κυπαρισσάκι είν' αγηλό, το παλικάρι π' αγαπώ. (διδ)

Κι είν' αγηλό, τόσο ηηλό,

που 'χει αγκαλιά τον ουρανό (διδ)

το παλικάρι π' αγαπώ.

Κυπαρισσάκι λυγερό ξάφνου ηηδά μες στο χορό. (διδ)

Και δεν μπορώ, αχ δεν μπορώ,

τόσο ηηλά να το δωρώ (διδ)

το παλικάρι π' αγαπώ. (διδ)

Αγόρι μου, πώς σ' αγαπώ!

Κάπου υπάρχει η αγάπη μου

Τώρα που είναι άνοιξη και τα λουλούδια ανθίζουν,

οι νύχτες με ζαλίζουνε, τ' αγόρια όταν σφυρίζουν.

Κι όσους τα βράδια συναντώ μου λένε "καλησπέρα",

μα εγώ δεν έχω τι να πω, σφυρίζω στον αγέρα.

Κάπου υπάρχει η αγάπη μου, μα δεν ξέρω ποια 'ναι,

κάπου υπάρχει η αγάπη μου, μα δεν ξέρω πού.

Θα τη γυρέγω στα χαρτιά, θα τη γυρέγω στ' άστρα,

μα σαν τη βρω, στ' ορκίζομαι, πως θα ντυθώ ...

πως θα ντυθώ μες στ' άσπρα.

(πιάνο)

Θα τη γυρέγω στα χαρτιά

Άσπρες κορδέλες τα κορίτσια φοράνε,
και τ' αγόρια κοιτάνε που ξυπνάνε νωρίς.
Μα δε με νοιάζει κι ούτε βάζω μαράζι,
τη δική μου αγάπη δεν την ξέρει κανείς.

(πιάνο)

Άσπρες κορδέλες

Τα δερινά τα σινεμά

Φεύγουν τα καλύτερά μας χρόνια,
ώρα με την ώρα βιαστικά.

Νιάτα που περνούν και δε θα ξαναρδούν
κι εκείνο που βλέπω να μένει τελικά

Είναι κάτι νύχτες με φεγγάρι
μες στα δερινά τα σινεμά.

Νύχτες που περνούν και δε θα ξαναρδούν,
μ' αγιόκλημα και γιασεμιά.

Φεύγουν τα καλύτερά μας χρόνια,
κάποιος μας τα κλέβει μυστικά.

Χρόνια που περνούν, που δε θα ξαναρδούν
κι εκείνο που βλέπω να μένει τελικά

Είναι κάτι νύχτες με φεγγάρι
μες στα δερινά τα σινεμά.

Νύχτες που περνούν και δε θα ξαναρδούν,
μ' αγιόκλημα και γιασεμιά.

Οδός Ονείρων

Λα λα λα λα λα

Κάθε κήπος έχει μια φωλιά για τα πουλιά.
Κάθε δρόμος έχει μια καρδιά για τα παιδιά.

Μα κυρά μου εσύ, σαν τι να λες με την αυγή,
και κοιτάς τ' αστέρια π' όλο πέφτουν σαν βροχή;

Δώσ' μου τα μαλλιά σου να τα κάνω προσευχή,
για να ξαναρχίσω το τραγούδι απ' την αρχή.

Λα λα λα λα λα

Κάθε σπίτι κρύβει λίγη αγάπη στη σιωπή,
μα ένα αγόρι έχει την αγάπη για ντροπή.

Μα κυρά μου εσύ

Λα λα λα λα λα

Μένω σε κάποια γειτονιά

Μένω σε κάποια γειτονιά, φτωχική γειτονιά,
που 'χει σπίτια χαμηλά.

Όλοι οι άνθρωποι εκεί έχουν πάντα γιορτή
και μοιράζουνε φιλιά.

Μπροστά απ' τις άσπρες τις αυλές οι γριές και οι νιες
για τον έρωτα μιλούν,
κι όλοι σ' αυτή τη γειτονιά, τη μικρή γειτονιά,
μέρα-νύχτα τραγουδούν.

Θά 'ρδει άσπρη μέρα

Θα ποτίσω μ' ένα δάκρυ μου αλμυρό τον καιρό,
πικρά καλοκαίρια έμαδα κοντά σου να περνώ,
νεκρά περιστέρια γέμισε η αυγή τον ουρανό.

Θα γυρίσω, λυπημένη Παναγιά, έχε γεια.

Μην κλαις, το μαράζι μάθε φυλακτό να μην κρεμάς.

Να λες

"Δεν πειράζει, θα 'ρδει άσπρη μέρα και για μας".

Να λες

